

Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Externis Regulis Amoris Et Morum, Legibus Utique, ac Praeceptis
Virtutum Theologicarum, & Cardinalium, necnon Decalogi & Ecclesiae -
Libros Vndecim Complectens

**Henricus, de Sancto Ignatio
Leodii, 1709**

Caput XXIX. Nulla Religio, nisi Romana, manifesta habet indicta
credibilitatis; imo omnis alia Religio manifesta habet incredibilitatis
argumenta. Quod omprimis ostenditur de Paganismo, Mahumetismo, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73203](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-73203)

mutationem SS. Patres statim insurrexerint, Concilia coacta fuerint, Catholicique tandem omnes nascentem hæresim rejecerint. Contra defectionem verò Ecclesia Romanae nullus Sanctorum insurrexit, nullum Concilium legitimum coactum fuit. Nam Constantinopolitanum sub Copronymo damnans cultum imaginum, nec legitimum Concilium fuit, nec legitimum Patriarcham habuit, nec damnavit cultum novum, sed antiquum, & in tota Ecclesia, etiam primis quinque saeculis receptum, ut videre est apud Bellarminum ibidem controv. §. l. 2. c. 12. Quapropter Concilium istud à tota Ecclesia rejectum fuit, eoque non obstante usus antiquus tam in Oriente, quam in Occidente permanxit Decreto vii. Synodi Generalis anno 783, confirmatus. In ea quippe Synodo palam lectorum sunt sanctorum Ecclesia Doctorum gravissimæ sententiaz, & exempla, quibus religiosa imaginum veneratio afferitur tamquam à sanctissimis Patribus tradita, jam inde ab exordio Ecclesiae, continuoque Christianorum saeculorum usu recepta, plurimisque confirmata miraculis. Quapropter 350. Patrum suffragius sanctum est, ut in Ecclesiis, aliisque honestis locis, Christi, Sanctorumque imagines collocentur, ut in suis imaginibus Sancti debitâ sibi veneratione colantur: illaque Copronymi pseudo-synodus omnium consensu damnata fuit, ejusque vanæ rationes verissimis aliis everseas.

CAPUT XXIX.

Nulla religio, nisi Romana, manifesta habet indicia credibilitatis; imò omnis alia religio manifesta habet incredibilitatis argumenta. Quod imprimis ostenditur de Paganismo, Mahometismo, & Judasmo.

375 **P**robatur 1º. de Paganismo plures deos colente, quia polytheismus evidenter repugnat rationi, prout demonstravi tom. I. de Deo. Eos etiam pro diis Pagani colunt, quos constat fuisse homines sceleratissimos, ut Jovem, Venerem, Martem, &c. quorum patriam, parentes sceleratos, mortem historiæ produnt. Unde Paganismi absurditatem ac turpitudinem ostendunt D. Cyprianus in tract. quod *idola non sint*. D. Augustinus l. 7. de Civit. Dei per totum. Arnobius l. 4. §. 6. & 7. contra Gentes. Minutius Felix in octavio. Ipsimet etiam Philosophi Paganorum ex dictis tom. I. hujus Theologiae Sanctorum crassissimè errarunt circa Dei providentiam, finem ultimum hominis, &c. sicut & Legislatores ipsorum infandiissima permiserunt, ut videre est apud Theodoretum in lib. de legibus.

376 2º. idipsum probatur de Mahometismo: utpote qui aliud non est, nisi colluvies errorum, & spurcitarum, ut videre est in

Alcorano. Ubi c. 2. Mahometes docet Juðeos, Christianos, Turcas salvari in suis legibus, si eas servent. Cap. §. 28. 47. 48. futuræ vitæ beatitudinem ponit in cibo, potu, & uxorum multititudine. Nullâ unquam factâ mentione divini amoris, vel aliarum actionum spiritualium, cap. 45. stultissimè dicit, Deum orare pro Mahometo, & alis ejusmodi absurditatibus implevit Alcoranum suum homo spurcissimus, qui ad colorandas spurcias suas, fixit se à Deo privilegium accepisse coëundi cum omnibus feminis, quas dilexisset, tamen consanguineis. Denique sectam suam nebulo ille non vitæ sanctimoniam, non doctrinæ splendore, non signis & virtutibus, imò nec ratione quidem (cum idèo literarum studia prohibeat, solique gladii religionem suam velit defendi: quia scivit ratione defendi non posse) sed lasciviis, & armorum violentiâ, Tyrannorum more propagavit. Nec mirum, quòd tam multos homines ad se traxit: homini enim lascivas permittenti, legemque brutalem promulganti, prounum est à carnalibus hominibus obediri, Deo id totum permittente, tum ad ipsorum, tum ad malorum Christianorum castigationem.

3º. idipsum de Judaismo evincunt clarrismissimæ prophetiaz ab ipsis receptæ, quas Theologi nostri in materia de Incarnatione demonstrant in Christo adimpleras esse, atque adeò Messiam venisse, quem tamen adhuc venturum Judæi expectant. Sed & Talmud ipsum, post Christi adventum conscriptus, quem habent pro verbo Dei non scripto, innumeris scater erroribus, ut videre est apud Sextum Senensem l. 2. Biblioth. sanctæ.

CAPUT XXX.

Idem ostenditur de Lutheranismo, Calvinismo, &c.

1º. **Q**uia sectæ illæ nullum habent si 378 gnum seu notam veræ Ecclesie. Neque fœta Lutherana v. g. vel Calviniana est una, neque sancta, neque Catholica, neque Apostolica. Neque clarificata est gloriâ miraculorum, &c.

Imprimis non est una: quia nec Lutherani omnes inter se, nec Calviniani conspirant in unam fidei doctrinam, sicut conspirant Catholici; sed tanta inter ipsis est discordia, atque in materia fidei contradiccio, ut Lutheranismus, sicut & Calvinismus, in infinitis propemodum sectas subdivisus sit, adeò ut verissimè Beccanus lib. I. controv. cap. I. q. 2. dicat, Catholicos, & adversarios representare duas familias, in quarum altera (nempe Catholicorum) pater & mater, filii & filiae, servi & ancillæ, codem loquuntur idiomate, & fin-